

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-30 (5)/17/AnŁ

Warszawa, 12 kwietnia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/29/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Zbigniewa Szablewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski we Włocławku od decyzji DW-87/2016 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z dnia 19 stycznia 2017 r. (nr akt: DW.8361.199.2016), którą wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii jaj spożywczych o wartości 90 zł, nieodpowiadających jakości handlowej, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej od 3 do 8 listopada 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanego dalej „*Kujawsko-Pomorskim WIIH*”, w sklepie spożywczym przy Al. Chopina 49 we Włocławku, należącym do przedsiębiorcy Zbigniewa Szablewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski we Włocławku, zwanej dalej również „*stroną*”, oceniono i zakwestionowano prawidłowość oznakowania dwóch partii jaj spożywczych „Dębowy Gaj” w opakowaniach po 10 szt. w cenie 5 zł/op., klasy wagowej L, oznakowanych: Dębowy Gaj, Dobrzyńska 32A, 87-800 Włocławek, o łącznej wartości 90 zł, w tym:

- 1) 8 opakowań o łącznej wartości 40 zł, oznakowanych datą minimalnej trwałości 25 listopada 2016 r.,

- 2) 10 opakowań o łącznej wartości 50 zł, oznakowanych datą minimalnej trwałości 9 grudnia 2016 r.

Stwierdzono, że oznakowanie opakowań dwóch ww. partii jaj nie spełniało wymagań przepisów o jakości handlowej z uwagi na:

- brak oznaczenia metody chowu, co naruszało przepisy określone w art. 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 163 z 24.06.2008, s. 6 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem nr 589/2008*”. Jaja posiadały na skorupie cyfrowe oznaczenie metody chowu „3”, czyli pochodziły z chowu klatkowego (oznaczenia te były widoczne dopiero po otwarciu opakowania),
- brak wskazania kodu zakładu pakowania, co naruszało postanowienia zawarte w art. 12 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 589/2008.

Na podstawie faktury nr 13/11/2016 z 2 listopada 2016 r., która jednocześnie stanowiła Handlowy Dokument Identyfikacyjny, Kujawsko-Pomorski WIIH ustalił, że jaja zostały kupione od przedsiębiorcy Kacprowicz Krzysztof Kacprowicz Dobrzyńska 32a we Włocławku, oraz że jaja pochodzą od producenta Henryka Wąsiewskiego w Zielonej. Faktura wskazywała zakupioną ilość 20 opakowań jaj L á 10 szt. o dacie minimalnej trwałości 9 grudnia 2016 r. (tj. wskazana data odpowiadała jednej z dwóch zakwestionowanych partii jaj).

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 8 listopada 2016 r., nr akt DW.8361.199.2016, sprostowanym w dniu 9 marca 2017 r.

Pismem z 2 grudnia 2016 r. (nr akt jw.), Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Zbigniewa Szablewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski we Włocławku o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch ww. partii jaj nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej. Poinformował także o przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z ww. prawa.

W piśmie z 7 grudnia 2016 r. strona przekazała informację o wielkości przychodu i dochodu za 2015 rok.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DW-87/2016 z dnia 19 stycznia 2017 r. (nr akt DW.8361.199.2016), doręczoną stronie 24 stycznia 2017 r., Kujawsko-Pomorski WIIH wymierzył stronie karę pieniężną na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości 500 zł (słownie pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. dwóch partii jaj nieodpowiadających w zakresie oznakowania jakości handlowej.

Pismem z 30 stycznia 2017 r., strona złożyła odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”.

Strona podniosła, że kieruje się zasadą zaufania do swoich kontrahentów, w związku z czym strona miała pełne zaufanie do osoby handlującej jajami. Strona wskazała, że to producent jaj na opakowaniach nie podał kodu zakładu pakowania oraz metody chowu kur, zaś strona nie jest w stanie wychwycić każdego błędnie oznakowanego opakowania. Strona stwierdziła, że natychmiast wycofała ze sprzedaży jaja zakwestionowane przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH i skontaktowała się z dostawcą, który przyznał się do pomyłki przy pakowaniu ww. jaj. Z uwagi na powyższe okoliczności, strona wyraziła przekonanie, że to producent powinien ponieść konsekwencje za nieprawidłowość, a nie strona. Strona wniosła o anulowanie wymierzonej kary pieniężnej stwierdzając, że kara ta jest nieadekwatna co do jej firmy.

Pismem z 24 lutego 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Zbigniewa Szablewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski we Włocławku, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z ww. prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze, w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Jakość handlowa, jak stanowi art. 3 pkt 5 tej ustawy, to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące m.in. jego właściwości organoleptycznych i fizykochemicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002” – podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych

wymogów. Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1169/2011”, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer danego środka na rynek Unii. Bez uszczerbku dla tej zasady, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione, o czym stanowi art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 1169/2011.

W myśl przepisu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną żywnością.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 589/2008, opakowania zawierające jaja klasy A posiadają na zewnętrznej powierzchni dobrze widoczny i czytelny kod zakładu pakowania.

Zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 589/2008, opakowania zawierające jaja klasy A posiadają na zewnętrznej powierzchni dobrze widoczne i czytelne oznaczenie metody chowu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można, na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1-3a.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie spożywczym należącym do strony, Kujawsko-Pomorski WIIH stwierdził i udokumentował w aktach sprawy nr DW.8361.199.2016, że dwie partie jaj opakowanych o łącznej wartości 90 zł nie spełniały wymagań przepisów o jakości handlowej dotyczących oznakowania, tj. art. 12 ust. 1 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia nr 589/2008 z uwagi na brak wskazania na zewnętrznej powierzchni opakowania dobrze widocznego i czytelnego kodu zakładu pakowania oraz oznaczenia metody chowu,

Zdaniem Prezesa UOKiK, Kujawsko-Pomorski WIIH zasadnie stwierdził niezgodność jakości handlowej ww. partii jaj z przepisami i naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej. Podmiotem, który wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej jaja w skontrolowanym sklepie był przedsiębiorca Zbigniew Szablewski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski we Włocławku. Podmiot ten podlegał zatem administracyjnej karze pieniężnej określonej w przepisie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Decyzja organu pierwszej instancji o wymierzeniu stronie kary była zatem słuszna i znajdowała oparcie w przepisach prawa. Prezes UOKiK zauważył, że wysokość tej sankcji – kwota 500 zł (słownie: pięćset złotych) – była prawidłowa i jedyna, jaką można było wymierzyć zgodnie z ww. przepisem (mogła bowiem wynosić do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie przedmiotowych dwóch partii jaj do obrotu, tj. do kwoty 450 zł, nie niższej jednak niż 500 zł), przy czym za korzyść majątkową w tego rodzaju sprawach przyjmuje się wartość produktów o niewłaściwej jakości handlowej wprowadzonych do obrotu przez kontrolowanego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 kwietnia 2013 r. o sygn. akt II GSK 247/12, zgodnie z którym „pojęcie wartości korzyści majątkowej w rozumieniu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych odpowiada cenie sprzedaży lub cenie, za którą mogłyby zostać sprzedane zakwestionowane artykuły rolno-spożywcze, nieodpowiadające jakości handlowej”).

W odwołaniu strona wskazała, że miała pełne zaufanie do dostawcy zakwestionowanych partii jaj i nie była ona w stanie wychwycić każdego błędnie oznakowanego opakowania. Strona wyraziła przekonanie, że skoro producent spowodował ww. niezgodności z przepisami, to on powinien ponieść konsekwencje za nieprawidłowość, a nie strona.

Odnosząc się do powyższego organ drugiej instancji wyjaśnia, że odpowiedzialność określona w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej ma charakter obiektywny, a przesłanką jej przyjęcia jest tylko fakt wprowadzenia produktu do obrotu, przepis nie przewiduje możliwości badania przez organy Inspekcji Handlowej istnienia winy bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego wykryto artykuł nieodpowiadający jakości handlowej (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lipca 2012 r. sygn. II GSK 917/11 i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10, które zapadły na gruncie przepisu art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej). W prawie żywnościowym pojęcie „wprowadzania do obrotu” dotyczy każdego

etapu obrotu (w tym także sprzedaży detalicznej) i nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek przez producenta, czy też importera. Pojęcie „obrotu” zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, gdzie czynnością jest „wprowadzenie na rynek” i oznacza posiadanie żywności w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W rozumieniu tego przepisu, strona – co nie jest przez nią kwestionowane – wskazany w zaskarżonej decyzji produkt posiadała w celu sprzedaży, a więc wprowadziła go do obrotu.

Prezes UOKiK podkreśla, że stosownie do art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Każdy z tych podmiotów: producent, przetwarzający lub sprzedawca detaliczny, obarczony jest zatem obowiązkiem przestrzegania wymagań prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej, niezależnie od tego, na jakim etapie stwierdzona w toku kontroli nieprawidłowość powstała. Zgodnie z zasadami odpowiedzialności za przekazywanie informacji na temat żywności ustalonymi w art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 1169/2011, strona obowiązana była upewnić się, że jaja dostarczone jej przez kontrahenta spełniały obowiązkowe wymagania wynikające m.in. rozporządzenia nr 589/2008 dotyczącego jakości handlowej jaj, tym bardziej, że ujawnienie nieprawidłowości nie wymagało żadnych specjalistycznych badań. Na skutek zaniechania swoich obowiązków, strona wprowadziła do obrotu jaja nie odpowiadające jakości handlowej, a zatem organ pierwszej instancji zasadnie stwierdził, że to strona powinna być podmiotem sankcji określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Zaskarżona decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej przedsiębiorcy Zbigniewowi Szablewskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski we Włocławku została zatem skierowana do właściwego podmiotu.

O ewentualny zwrot kosztów poniesionych z tytułu wymierzonej kary pieniężnej, strona może zwrócić się do dostawcy przedmiotowego produktu, co jednak nie jest przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego.

Zdaniem Prezesa UOKiK, nie może także stanowić wystarczającej podstawy do odstąpienia od ukarania strony okoliczność podniesiona w odwołaniu, że strona natychmiast wycofała ze sprzedaży jaja zakwestionowane przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH i skontaktowała się z dostawcą. Organ wyjaśnia, że przedsiębiorca miał obowiązek doprowadzenia do zgodności z przepisami prawa w swoim zakładzie, a ponadto, usunięcie nieprawidłowości nie zmieniało faktu popełnienia przez stronę czynu podlegającego sankcji ustalonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej

Odnosząc się do zarzutu nieadekwatności kary pieniężnej wymierzonej przez organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK stwierdził, że przedmiotowa kara była zgodna przepisami

ustawy o jakości handlowej, tj. strona otrzymała najniższą karę pieniężną jaką przewidywał przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, a przy wymierzaniu tej kary prawidłowo zostały wzięte pod uwagę wszystkie przesłanki, jakie przewidywał przepis art. 40a ust. 5 ww. ustawy.

Zdaniem organu odwoławczego, w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki do odstąpienia od wymierzenia tej kary na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej. Zgodnie z tym przepisem, organ może (ale nie musi) odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, w przypadku: niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu. Stwierdzona w niniejszej sprawie nieprawidłowość polegająca na braku wskazania metody chowu kur niosek na zewnętrznej powierzchni opakowania dwóch partii jaj, podczas gdy jaja faktycznie pochodziły z chowu klatkowego, w sposób istotny naruszała interesy konsumentów i ich prawo do informacji o produkcie. Ponadto, jak stwierdził organ pierwszej instancji w zaskarżonej decyzji, przebieg dotychczasowej działalności strony stanowił okoliczność obciążającą, gdyż strona w 2013 roku została ukarana karą pieniężną z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych (innych niż jaja) nieodpowiadających jakości handlowej.

Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że wniosek strony odwołującej się o „anulowanie” wymierzonej przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH kary pieniężnej nie zasługuje na uwzględnienie i zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Otrzymują:

1. Zbigniew Szablewski
prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą
„WODAR” – Firma Handlowa – Zbigniew Szablewski
ul. Rózinowska 18
87-800 Włocławek
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy
3. a/a